

LOUISBLANCILAISUUS

Ranskalainen sosialisti Louis Blanc tuli surullisen kuuluisaksi vuoden 1848 vallankumouksessa siten, että siirtyi luokkataistelun kannalta pikkuporvarillisten illuusioiden kannalle, illuusioiden, joita on kaunisteltu muka „socialismin” fraseologialla, mutta jotka itse asiassa vain voimistavat porvariston vaikutusta proletariaattiin. Louis Blanc odotti apua porvaristolta, toivoi ja herätti toivoa, että porvaristo muka *pystyy* auttamaan työläisiä „työn järjestyssä” — tämän epäselvän termin tuli merkitä „socialistisia” pyrkimyksiä.

Louisblancilaisuus on saanut nyt Venäjällä täydellisen voiton oikean siiven „socialidemokratiassa”, Organisaatiokomitean puolueessa. Tshheidze, Tsereteli, Steklov ja monet muut, jotka nykyään ovat Pietarin sotilaiden ja työläisten edustajain Neuvoston johtajia ja jotka niinikään olivat äskettäin päättäneen Neuvostojen yleisvenäläisen neuvottelukokouksen¹³ johtajia, ovat asettuneet nimenomaan Louis Blanc'in kannalle.

Nämä johtajat, jotka ovat suurin piirtein kansainvälisen „keskusta”-virtauksen, Kautskyn, Longuet'in, Turatin ja monien muiden katsantokannalla, osoittautuivat nykypäivien poliittisen elämän kaikissa peruskysymyksissä olevan nimenomaan Louis Blanc'in pikkuporvarillisella kannalla. Ottakaa esimerkiksi kysymys sodasta.

Proletaarisessa kannanotossa osoitetaan selvästi sodan luokkaluonne ja suhtaudutaan leppymättömän vihamielisesti imperialistiseen sotaan, s.o. sotaan, jota kapitalististen (*samantekevää* monarkististen *vaiko tasavaltaisten*) maiden ryhmät käyvät *keskenään* kapitalistisen saaliin *jakamisesta*.

Pikkuporvarillinen katsantokanta eroaa porvarillisesta (sodan suoranaisten kannattaminen, suoranaisten „isänmaan puolustaminen”, t.s. *omien* kapitalistien „etujen” suojeleminen, *heidän* aluevaltaus-„oikeuksiensa” puolustaminen) — siinä, että pikkuporvari „kieltäytyy” aluevaltauksista, „tuomitsee” imperialismin, „vaatii” porvaristolta, että se lakkaisi olemasta imperialistinen jääden edelleenkin yleismaailmallisten imperialististen yhteyksien ja kapitalistisen talousjärjestelmän puitteisiin. Rajoittuen tähän hyvänsuopaan, vaarattomaan ja sisällöttömään deklamointiin pikkuporvari *itse asiassa* vain laahustaa avuttomana porvariston *perässä*, hän on jossain suhteessa „myötämielinen” proletariaatille sanoissa, jääden riippuvaiseksi porvaristosta teoissa, hän ei osaa tai ei halua käsittää tietä, joka johtaa kapitalistisen sarron kukistumiseen ja yksistään vain kykenee vapauttamaan ihmiskunnan imperialismista.

Kun porvarillisilta hallituksilta „vaaditaan”, että ne antaisivat „*juhlallisen deklaraation*” aluevaltausten kieltämisen hengessä — niin se on pikkuporvarin teoksi rohkeuden huippu ja imperialisminvastaisen, „zimmerwaldilaisen” johdonmukaisuuden mallinäyte. Ei ole vaikea huomata, että se on pahimmantyyppistä louisblancilaisuutta. Ensinnäkin vähänkin kokenut porvarillinen politikoitsija on aina valmis latelemaan miten paljon tahansa „loistavia”, efektiivisiä, heliseviä, mitään sanomattomia ja mihinkään velvoittamattomia korulauseita aluevaltauksia vastaan „yleensä”. Mutta kun kysymykseen tulee *teko*, niin voidaan tehdä vaikkapa sellainen temppu, jollaisen teki äskettäin „Retsh”, jolla oli otsaa kirjoittaa, että Kuurinmaa (jonka nyt ovat vallanneet porvarillisen Saksan imperialistirosvot) *ei* ole Venäjän valtaama alue!!

Se on mitä häikäilemättömintä temppuilua, mitä sietämättömintä porvariston harjoittamaa työläisten petkuttamista, sillä jokaisen vähänkin poliittisesti tietoisin ihmisen on pakko tunnustaa, että Kuurinmaa *on aina ollut* Venäjän valtaama alue.

Annamme „Retshille” avoimen ja suoran haasteen: 1) esittäköön se kansalle sellaisen „aluevaltaus”-käsitteen poliittisen määritelmän, joka koskisi maailman kaikkia vallattuja alueita, niin saksalaisia, englantilaisia kuin venäläisiäkin, niin entisiä kuin nykyisiäkin, poikkeuksetta

kaikkia vallattuja alueita; 2) sanokoon se selvästi ja tarkalleen, mitä sen mielestä merkitsee, kun *kieltäydytään aluevaltauksista* teoissa eikä vain sanoissa. Esittäköön se „kieltäytyminen aluevaltauksista teoissa” käsitteen sellaisen poliittisen määritelmän, joka koskisi niin saksalaisia kuin myös englantilaisiakin ja yleensä kaikkia kansoja, jotka jolloinkin ovat vallanneet vieraita alueita.

Vakuutamme, että „Retsh” joko kieltäytyy ottamasta haastettamme vastaan tai me onnistumme paljastamaan sen koko kansan edessä. Ja nimenomaan siksi, että „Retsh” on kajonnut Kuurinmaan kysymykseen, väittelymme ei ole teoriaa, vaan käytäntöä koskeva, mitä ajankohtaisin, mitä tärkein ja päivänpolttavim kysymys.

Toiseksi. Olettakaa vaikkapa hetkiseksi, että porvarilliset ministerit ovat rehellisyyden esikuvia ja että Gutshkovit, Lvovit, Miljukovit ja kumpp. *uskovat* aivan vilpittömästi, että kapitalismin säilyessä voidaan kieltäytyä aluevaltauksista ja *tahdotaan* kieltäytyä niistä.

Olettakaamme hetkiseksi jopa niinkin, ottakaamme tuolouisblancilainen otaksuma.

Herää kysymys, voiko aikuinen henkilö tyytyä siihen, mitä ihmiset itsestään *ajattelevat*, tarkastamatta mitä he *tekevät*? Voiko marxilainen *olla* erottamatta toivomuksia ja julistuksia objektiivisesta todellisuudesta?

Ei. Ei voi olla.

Alueita pidetään vallattuina finanssi- ja pankkipääoman, imperialistisen pääoman yhteyksien avulla. *Siinä* on aluevaltauksien nykyinen, taloudellinen perusta. Tältä kannalta katsoen aluevaltaus merkitsee poliittisesti taattua *voittoa*, jota saadaan vallattujen alueiden moniin tuhansiin tuotantolaitoksiin „sijoitetuista” miljardipääomista.

Aluevaltauksista *ei voida* kieltäytyä vaikka haluttaisiinkin, *ellei ryhdytä* päättäväisiin toimenpiteisiin pääoman sorron kukistamiseksi.

Merkitseekö tämä, kuten „Jedinstvo”, „Rabotshaja Gazeta”¹⁴ ynnä muut pikkuporvaristomme „Louis Blanc’it” ovat valmiita päättämään ja päättelevät, *ettei* pidä ryhtyä päättäväisiin toimenpiteisiin pääoman kukistamiseksi? että on siedettävä vaikkapa vain vähäisiä aluevaltauksia?

Ei. *Pitää* ryhtyä päättäväisiin toimenpiteisiin pääoman kukistamiseksi. Niitä pitää toteuttaa taitavasti ja asteittain nojautuen *yksinomaan* työläisten ja köyhien talonpoikain

valtavan enemmistön tietoisuuteen ja järjestyneisyyteen. Mutta näihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä. Ja työläisten edustajain Neuvostot ovat jo Venäjän useilla paikkakunnilla ryhtyneetkin niitä toteuttamaan.

Päiväjärjestyksessä on päättäväinen, lopullinen erottautuminen Louis Blanc'eista, Tshheidzeistä, Tsereteleistä, Stekloveista, Organisaatiokomitean puolueesta, eserrien puolueesta y.m.s. y.m.s. Joukoille täytyy selittää, että louisblancilaisuus yrittää turmella ja turmeleekin vallankumouksen edistämisen, jopa vapaudenkin edistämisen asian, elleivät joukot käsitä noiden pikkuporvarillisten illuusioiden vahingollisuutta ja liity tietoiisiin työläisiin, kun he ottavat varovaisia, asteittaisia, harkittuja, mutta päättäväisiä ja pikaisia askelia kohti sosialismia.

Ilman sosialismia ihmiskunta *ei voi* pelastua sodilta, nälänhädältä ja yhä uusien miljoonien ihmisten tuholta.

„Pravda“ № 27,
huhtikuun 8 p:nä 1917
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan „Pravda“ lehden
tekstin mukaan